

Аліна Зінченко,

студентка 4 курсу

Факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти
Наук. керівник: **Л.В. Макаренко**, к.пед.н., доцент (БДПУ)

ПРО МУЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗА КОРДОНОМ

Входження України до єдиного світового освітнього простору потребує розбудови національної системи освіти, що розвивається як відповідь на виклики не лише цивілізації, але й на потреби людини знайти своє місце та можливості самореалізації в новому глобальному просторі. Тому постає питання необхідності дослідження мистецької, зокрема музичної, освіти зарубіжних країн.

Увагу держави до цієї проблеми відображено в низці нормативних документів: Законі України «Про дошкільну освіту та виховання», Національній програмі «Діти України», Національній доктрині розвитку освіти України в ХХІ столітті, Національній комплексній програмі естетичного виховання (І. Зязюн, О. Семашко та інші). Аналіз нормативних документів, науково-методичної літератури дозволив розкрити сутність музично-виховної системи сучасної країн світу.

Мета дослідження полягає в теоретичному вивченні та виявленні прогностичних можливостей використання закордонного досвіду музичного виховання дітей дошкільного віку у вітчизняній музично-виховній практиці.

Історичний огляд літератури свідчить, що необхідність раннього залучення дитини до музики визнавалася багатьма видатними педагогами минулих століть (Я. А. Коменський, Ж.-Ж. Руссо, Й. Песталоцці, Ф. Фребель та ін.).

Розглянемо музичне виховання дітей у різних педагогічних системах:

- на основі синтезу музики і руху *Э. Жак-Далькроз* розробив систему музично-ритмічного виховання дітей, яка відома під назвою «Метод ритмічної гімнастики»;
- система *З. Кодая* пронизує всі ступені музичного виховання й освіти від закладу дошкільної освіти до Музичної Академії;
- головна мета системи *К. Орфа* – виховати особистість дитини, ввести її у світ елементарної музики, закласти фундамент музикальності, пробудити в неї творчий початок і мислення;
- *Шинічі Судзукі* створив унікальну систему раннього музичного виховання. Головною метою музичного виховання педагог вважав не виховання професійних музикантів, а максимальний і різнобічний розвиток усіх потенційних можливостей, дарованих дитині природою;
- *вагомий акцент в методиці М. Ібукі* робиться на вивченні музики. На його думку, в ранньому віці розвивається музичний слух, фізичні здібності (координація рухів і відчуття рівноваги), основа естетичного сприйняття – сенсорна реакція;
- слухання музики – це центровий елемент програми *Г. Домана* з розвитку музичних здібностей;

– Сесиль Лупан вважає, що необхідно розвивати слух новонародженого, а саме: привчати малюка до звукових контрастів, багато співати дитині, підбирати не лише тихі, повільні, але і гучні, веселі мелодії.

Відмітимо основні положення різних педагогічних систем, які розділяють всі їх автори та які нам здаються вірними.

1. У тій або іншій формі учити музиці усіх дітей.
2. Починати музичне виховання якомога раніше.
3. Учити малюків в ігровій формі.
4. Пам'ятати про те, що в дошкільному віці головні учителі батьки.

У цілому, багато форм і методів музичного виховання в зарубіжних країнах можуть бути з успіхом адаптовані до наявних умов музичного виховання дітей дошкільного віку в Україні. Але слід зазначити, що для ефективного впровадження в музично-педагогічну практику України нових технологій потрібно не тільки внесення відповідних змін в організацію діяльності закладів дошкільної освіти, а й також багатоаспектна теоретико-методична розробка проблеми відповідно до національних соціокультурних умов, результатів психолого-педагогічних і музично-педагогічних досліджень. Музично-естетичне виховання в Україні є не самоціллю, а засобом всебічного, гармонійного розвитку особистості.

ЛІТЕРАТУРА

1. Масол Л. Зарубіжні музично-педагогічні системи: концепції / Л. Масол. Педагогічний словник. – К. : Педагогічна думка, 2001. – С. 201.

2. Сташевська І. О. Художньо-творчий розвиток дітей дошкільного віку засобами експериментальної музичної діяльності (на прикладі німецького досвіду) / І. О. Сташевська // Ціннісні пріоритети освіти у ХХІ столітті: Матер. Міжнар. наук.-практ. конф. – Ч. 3. – Луганськ : Альма-матер, 2003. – С. 128–134.

Киргизова Алла

Студентка 4 курсу

Факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти
Наук. керівник **А.В Омеляненко**, к.пед.н., доцент (БДПУ)

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЕВОГО СПІЛКУВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

У всі часи у різних народів цінувалися **люди з високою культурою**, здатні відстоювати свою точку зору, говорити просто, логічно, доступно, лаконічно, але в той же час впевнено.

На сучасному етапі проблема формування культури мовлення є дуже актуальною для виховання та навчання підростаючого покоління. Її актуальність зумовлюється пріоритетними напрямками Національної доктрини розвитку освіти України у ХХІ столітті, Законів України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», спрямованими на модернізацію дошкільної освіти, оновлення змісту, розвитку культури мовлення та мовленнєвого спілкування.